671/03

Den 5. maj 2003 blev i sag nr. 59.342:

xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
H.C. Andersens
Boulevard 47
1553 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren,der har pensionsforsikring i Industriens Pensionsforsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at udbetale invalidesum.

Selskabet har under henvisning til, at det ikke finder det sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad, afvist at udbetale invalidesum. Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør gældende, at afgørelsen beror på ukorrekte konklusioner i en speciallægeerklæring.

Selskabet har i skrivelse af 27/9 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

"Via sit ansættelsesforhold hos ... Stålskibsværft A/S blev K.M.J. [klageren] optaget i Arbejdsmarkedspensionen den 4. januar 1993.

Den 11. oktober 2001 søgte K.M.J. om helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension på grund af følger efter 3 discusprolapser.

Der henvises til følgende akter i sagen:

Det fremgår af lægebrev fra læge E.S. fra den 8. juli 2000, at K.M.J. den 10. maj 2000 pludseligt fik lændesmerter i forbindelse med foroverbøjning. Symptomerne er efterfølgende langsomt forværret og K.M.J. er forsøgt behandlet en enkelt gang med fysioterapi uden effekt. CT-scanning den 26. juni 2000 af lænderyggen har vist 1 stor prolaps ved L 3/ L 4 og 2 mindre ved L 4/ L 5 og L 5/ S1, som for så vidt angår de 2 sidste dels er uden rodpåvirkning og dels ikke er symptomgivende. Der vurderes at være klar indikation for operativ behandling.

I journalnotat fra Odense Universitets Hospital for perioden 8. november 2000 til 15. november 2000 fremgår det, at den ene prolaps ved operativt indgreb (den 9. november 2000) er fjernet. Det postoperative forløb har været roligt, men operationen har ikke haft den tilsigtede effekt, idet K.M.J. har samme smerter som før operationen.

Det fremgår af ambulant notat fra den 8. december 2000 fra Neurokirurgisk Ambulatorium, Odense Universitetshospital, at K.M.J. kort efter udskrivelse til hjemmet har haft akut forværring af smerterne i samme område. Ved objektiv undersøgelse findes let fikseret og øm lænd, ingen lammelser og normale refleksforhold. K.M.J. henvises til lumbal myelografi (røntgen).

I journalnotat fra den 5. februar 2002 fra Røntgenafdelingen, Odense Universitetshospital fremgår det, at der stadig er 2 prolapser, men at der er pæne forhold ud for det opererede niveau L 4/L 5. Der findes ikke at være indikation for operation på L 3/L 4 niveau.

Ved ambulant kontrol den 9. marts 2001 på Neurokirurgisk Ambulatorium, Odense Universitetshospital vurderes det, at der ikke er tegn på fortsat påvirkning af højre V lumbale rod, mens forholdene ud for 3. og 5. discus er uændret. Det vurderes ligeledes, at der ikke er indikation for yderligere kirurgisk behandling, idet årsagen til vedvarende gener skyldes rodirritation. K.M.J. anbefales ophold på Rygrehabiliteringsafdelingen, Sygehus Fyn, Ringe.

Det fremgår af journaloplysninger for perioden 16. maj 2001 til 21. juni 2001 fra Ryg-rehabiliteringsafdelingen, Sygehus Fyn, Ringe, at K.M.J. ved udskrivning den 21. juni 2001 har fået øget bevægeligheden i både venstre og højre hofte/knæ. K.M.J. er i denne forbindelse oplyst, at regeneration af nerven kan gå over en tidshorisont på flere år.

I brev af den 3. juli 2001 fra Sikrings- og Revalideringssektoren, Odense Kommune fremgår det, at K.M.J. er bevilget revalideringsydelse med henblik på uddannelse til produktionsteknolog på Odense Tekniske Skole i perioden 13. august 2001 til 30. juni 2003.

I forbindelse med K.M.J.'s ansøgning om helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension af 11. oktober 2001 bliver sagen forelagt vores ortopædkirurgiske lægekonsulent til vurdering. Lægekonsulenten vurderer i skøn af 9. november 2001, at K.M.J. efter operation den 9. november 2000 har uændrede smerter. Fornyet myelografi og CT-scanning har ikke vist andet end arvæv, og der er fundet bedre bevægelighed i forhold til tidligere efter genoptræning. Konklusionen er, at K.M.J.'s funktionsevne er nedsat i fysisk belastende erhverv, men ikke varigt med mindst halvdelen i alle erhverv.

Den 13. december 2001 har sagsbehandler R.K.H., Odense Kommune telefonisk oplyst, at revalideringsplanen forløber som den skal, idet K.M.J. fortsat er i gang med uddannelsesforløbet.

Den 13. december 2001 meddeler vi K.M.J. afslag på helbredsbetingede ydelser, da K.M.J.'s erhvervsevne ikke vurderes varigt nedsat med mindst halvdelen af helbredsmæssige årsager i alle erhverv. Der er lagt vægt på, at K.M.J.'s ryglidelse efter operation og intensiv rygtræning er blevet forbedret betydeligt. Der er ligeledes lagt vægt på, at ryglidelsen medfører funktionsindskrænkning i fysisk rygbelastende erhverv, men ikke i ethvert erhverv. Endelig er der lagt vægt på, at K.M.J. ved revalidering til ikke rygbelastende arbejde har gode muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. K.M.J. er i denne forbindelse oplyst, at han er velkommen til at kontakte Industriens Pension igen, hvis hans helbredsmæssige tilstand forværres.

Den 20. december 2001 klager K.M.J. over vores afgørelse. Han skriver, at han ikke er enig i afgørelsen og er uforstående overfor, at Industriens Pension ikke har været i kontakt med hans egen læge, da han har været i kontakt med lægen hver gang behandlingerne ikke har hjulpet. Han skriver videre, at det er rigtigt, at han har fået en smule bedre bevægelighed i ryggen, men smerterne og udstrålingen til højre ben er uændret, hvis han går, står eller sidder for længe ad gangen. K.M.J. oplyser, at han på grund af de vedvarende smerter via egen læge er henvist til fysioterapi, som han går til 1-2 gange om ugen. Han henviser endeligt til, at det er tvivlsomt, om han kan gennemføre sin uddannelse på grund af smerter.

I forbindelse med K.M.J.'s klage bliver sagen den 4. januar 2002 forelagt vores ortopædkirurgiske lægekonsulent, som vurderer, at der bør indhentes en speciallægeerklæring.

I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af den 9. april 2002 fra overlæge K.T. fremgår det, at der er minimal arvævsdannelse på højre side L 4/ L 5 svarende til operationsstedet. Der er ingen restprolaps og god plads til nervestrukturerne. Det fremgår ligeledes, at der er formindskelse af de 2 øvrige prolapsers størrelse i forhold til tidligere og gode pladsforhold. Det konkluderes, at det ikke er muligt at afhjælpe tilstanden ved yderligere kirurgisk behandling, og at det er helt afgørende for prognosen, at K.M.J. gennemfører revalideringen og på ny indplaceres på arbejdsmarkedet. Det konkluderes ligeledes, at der ved hensigtsmæssig rygaktivitet fremover er en god prognose, og at de neuroradiologiske og objektive forandringer er så beskedne, at K.M.J. med tiden vil blive væsentlig bedre rygmæssigt, endog smertefri. På dette grundlag henviser K.T. til, at K.M.J.'s tilstand ikke er stationær.

Den 29. april 2002 har sagen på ny været forelagt vores ortopædkirurgiske lægekonsulent, som vurderer, at der er beskedne objektive fund, hvorfor der er god chance for at K.M.J. bliver bedre og smertefri. Det konkluderes, at K.M.J. bør kunne omplaceres i ikke fysisk belastende erhverv.

Den 13. juni 2002 fastholder vi afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser, idet der ikke er lægelig dokumentation for, at K.M.J.'s erhvervsevne er varigt nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv. Vi lægger vægt på, at de objektive og radiologiske forandringer er beskedne, og at der er gode chancer for, at K.M.J.'s tilstand med tiden bliver væsentlig bedre og uden smerter. Vi lægger ligeledes vægt på, at tilstanden ikke er stationær, idet prognosen vurderes god på længere sigt. Endelig har vi lagt vægt på, at K.M.J. er i gang med et revalideringsforløb til produktionsteknolog, og at der er erhvervsmæssige muligheder indenfor arbejdsområder, der ikke indebærer fysisk belastende arbejde.

Den 28. august 2002 klager K.M.J. til Ankenævnet for Forsikring over vores afgørelse, idet han henviser til, at han ikke er enig i konklusionen i speciallægeerklæringen fra overlæge K.T. Han henviser i denne forbindelse til, at uanset overlæge K.T. vurderer, at helbredet kan blive bedre, så har han nu gået med sin lidelse i 2½ år uden bedring. K.M.J. henviser ligeledes til, at han efterhånden har prøvet alt uden resultat, og at Industriens Pension bør tage hensyn til det aktuelle i speciallægeerklæringen. Endelig henviser K.M.J. til, at han mener, at tilstanden er stationær, og at det er tvivlsomt, om han kan gennemføre sin uddannelse.

K.M.J. har den 3. september 2002 fået tilsendt tilbud om selv at indbetale pensionsbidrag, idet han ellers pr. 1. september 2002 overgår til hvilende medlemskab. K.M.J. har endnu ikke accepteret dette tilbud. Vi har i den forbindelse oplyst ham om konsekvenserne af overgang til hvilende medlemskab, hvorved han mister retten til helbredsbetingede ydelser, selv om hans tilstand på et senere tidspunkt måtte blive så forværret, at han isoleret set måtte opfylde betingelserne for at få udbetalt helbredsbetingede ydelser.

Vi fastholder vores afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser.

Til støtte for vores afgørelse gøres gældende:

- at det er en betingelse for at få tilkendt invalidesum fra Industriens Pension, at der foreligger lægelig dokumentation for, at erhvervsevnen er varigt nedsat med

mindst halvdelen af helbredsmæssige årsager i ethvert erhverv, jf. de almindelige forsikringsbetingelser § 8, stk. 1,

- at der ikke er lægelig dokumentation for, at K.M.J.'s erhvervsevne er varigt nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv, idet hans tilstand ikke er stationær,
- at der ved denne vurdering er lagt vægt på, at det i speciallægeerklæring fra K.T. vurderes, at der kun er beskedne objektive og radiologiske fund og dermed gode chancer for, at K.M.J.'s tilstand med tiden bliver væsentlig bedre og uden smerter,
- at K.M.J. siden 13. august 2001 har været i et revalideringsforløb med henblik på uddannelse til produktionsteknolog, og at der derfor er gode muligheder for, at han kan vende tilbage til arbejdsmarkedet i et ikke rygbelastende erhverv."

Af erklæring af 9/4 2002 fra overlæge K. T., dr. med., speciallæge i ortopædisk kirurgi hedder det bl.a.:

"**Konklusion:**

...

Det er ikke muligt at afhjælpe tilstanden ved yderligere kirurgisk behandling, denne nærmest kontraindiceret. Patienten er i revalidering og det er helt afgørende for prognosen, at skadelidte gennemfører denne revalidering og på ny indplaceres på arbejdsmarkedet. Der er ved dagens undersøgelse givet grundig information om dette og om hensigtsmæssig rygaktivitet fremover. Der er herved god prognose. Patienten bedømmes som sagt reel, men de neuroradiologiske og objektive forandringer er så beskedne, at der er god chance for, at patienten med tiden bliver væsentligt bedre rygmæssigt, endog smertefri. Der er ikke yderligere operative behandlingsmuligheder, har været igennem langt konservativt behandlingsforløb uden væsentlig ændring. Det er måske vigtigt, at han selv overtager rygtræningen med mere sportspræget aktivitet, om end på lavt niveau. Tilstanden bedømmes således ikke stationær, jeg bedømmer god prognose på længere sigt."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**§ 8. Invalidesum**

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom

eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og finder det på det foreliggende grundlag ikke sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne totalt er nedsat med 50 % eller mere. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale invalidesum.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann